

ברכות מז: (ש) עד מח: (ש6)

ביאורי מושגים
גירות - בשלושה דברים נכנסו בני ישראל להיות לעמו של א-לוהים: **במילה**, **טבילה** ו**קרבתן**. כל גר מתגייר באמצעות שלושת השלבים הללו (ואישה כמובן בלי ברית מילה).
 כיום שאין קרבנות מוותרים לגר על הקרבן. הלכה זו נלמדת מכך שהתורה קבעה שניתן יהיה לקבל גרים בכל זמן ומיום שחבר המקדש לא ניתן להביא קרבן.
 בנוסף לשלושת השלבים הללו צריך כמובן גם **קבלת מצוות**. הפוסקים נחלקו מה בדיוק תפקיד ומשמעות קבלה זו.

ציטוט מהמשנה

על אלו מזמנים:
 1. שמש שאכל כזית.
 2. כותי.

על אלו אין מזמנים:
 1. מעשר ראשון שלא ניטלה תרומתו.
 2. טבל.
 3. מעשר שני והקדש שלא נפדו.
 4. שמש שאכל פחות מכזית.
 5. גוי.

מירות שהשמש לא אכל עמם בצורה קבועה, הוא מצטרף.

קושיה: עם הארץ לא מצטרף! תשובה:
 א. כאן מדובר בכותי חבר, ב. עם הארץ לעניין זימון הוא מי שאינו מפריש תרו"מ (כשיטת חכמים).

מיהו עם הארץ:
 ר' מאיר: מי שאינו אוכל חולין בטהרה.
 חכמים: מי שלא מפריש תרו"מ.
 ר' אליעזר: מי שלא קורא ק"ש.
 ר' יהושע: מי שלא מניח תפילין.
 בן עזאי: מי שאין לו ציצית בבגדו.
 ר' נתן: מי שאין לו מזוזה בביתו.
 ר' נתן בן יוסף: מי שלא מגדל את בניו לתורה.
 אחרים: מי שלא משמש ת"ת.

הלכה כאחרים!

מדובר במקרה שבו הלוי הקדים את המעשר לתרומה אחרי שנגמרה מלאכתה של התבואה. לכן המעשר התחייב בתרומה גדולה ולא רק בתרומת מעשר.

מדובר אפילו בטבל דרבנן.

אם פדה בדבר שלא מועיל כמו קרקע או אסימון - הפדיון לא מועיל.

גם אם הגוי מל ולא טבל הוא עדיין נחשב גוי.

היה אמינא להקלות בצירוף לזימון ולמניין

1. ניתן לצרף תינוק ועבד להשלים ל10.
 2. 9 הנראים כ10 (או כי הם מפוזרים או כי הם מכונסים) מצטרפים למניין.
 3. 2 תלמיד חכמים המחזדים אחד את השני יכולים לזמן גם בלי אדם שלישי.
 4. קטן שהביא שתי שערות משלים ל3 לזימון.

נדחה - כל ההקלות הללו נדחו להלכה. ההקלה היחידה שקיימת היא צירוף קטן שיודע למי מברכים.

ריב"ל: מי שמגיע ראשון לבית הכנסת מקבל שכר כנגד כל מי שהגיע אחריו!!!

ואם צריך את העבד למצוה של רבים (השלמת מניין) - מותר לשחררו.

אסור לשחרר עבד - שנאמר 'לעולם בהם תעבודו'.

צירוף אוכלי ירק לזימון

1. ניתן לצרף אוכלי ירק לזימון.

2. כמה אוכלי לחם צריך מתוך המזמנים: ר' ירמיה: מספיק רוב רגיל (6 ומעלה).
ר' זירא: צריך דווקא רוב מובהק (7 ומעלה).

3. האם המזמן חייב לאכול לחם: ר' שמעון בן שטח: מי ששתה יין יכול לזמן.
ר' יוחנן: חבריו של ר' שמעון חלקו עליו - רק מי שאכל לחם יכול לזמן.

הלכה כחבריו
של ר' שמעון
בן שטח!